

Sygn. akt

III AUa 538/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **25 września 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę - wyrównanie świadczenia

na skutek apelacji obydwu stron

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **15 kwietnia 2013 r.** sygn. akt **III U 152/13**

o d d a l a apelacje.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. M. wyrównania świadczenia emerytalnego za lata ubiegłe, naliczenia odsetek od wypłaconego wyrównania oraz przeliczenia emerytury według kwoty bazowej, obowiązującej w 2012 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. M. wniósł o jej zmianę, wyrównanie świadczenia za okres, co najmniej trzech lat wstecz wraz z odsetkami, przeliczenie nowej kwoty bazowej od ustalonego wyższego wskaźnika 72,29 %, na podstawie

uwzględnionego wynagrodzenia – wpisu 1 % w legitymację (...) S. W. przez Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 18 października 2012 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że decyzja przeliczająca świadczenie została wydana w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności w sprawie.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2013 r., sygn. akt III U 152/13 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń zmienił w części zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz J. M. ustawowe odsetki od kwoty 894,31 zł wypłaconej tytułem przeliczonej emerytury, począwszy od dnia 9 listopada 2011 r., a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że J. M., ur. (...), nabył prawo do emerytury na podstawie decyzji ZUS Oddziału w R. z dnia 24 stycznia 2007 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na poziomie 61,58 %. Organ rentowy kilkakrotnie wydawał decyzje w przedmiocie przeliczenia świadczenia wnioskodawcy, ostatnią z dnia 9 listopada 2011 r. Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt III U 85/12. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt III AUa 488/12 zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą decyzję i ustalił prawo J. M. do przeliczenia świadczenia emerytalnego od dnia 9 listopada 2011 r. z uwzględnieniem wwpw wynoszącego 72,29%.

Powyższy wyrok wpłynął wraz z aktami emerytalnymi do ZUS Oddziału w R. w dniu 26 listopada 2012 r. Wykonując ten wyrok, organ rentowy wydał – niezaskarżoną przez wnioskodawcę - decyzję z dnia 29 listopada 2012 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wnioskodawcy przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalono na 72,29%.

Sąd stwierdził, że wysokość świadczenia brutto została wyliczona prawidłowo, ale w decyzji wystąpiły omyłki rachunkowe, gdyż organ rentowy błędnie wyliczył wysokość emerytury od dnia 1 marca 2012 r., która powinna wynosić 1.380,98 zł, a także przyjął nieprawidłową wysokość najniższej emerytury przy ustalaniu zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne. Na skutek powyższych omyłek w części III decyzji wysokość emerytury została błędnie określona na kwotę 1.445,25 zł, a w części IV wskazano prawidłową kwotę 1.442 zł. Nadto Sąd ustalił, że przy obliczaniu wwpw emerytury uwzględniono wynagrodzenie za rok 1968, a podstawę wymiaru składek ustalono na 22.023 zł, co stanowi 87,14 % rocznego przeciętnego wynagrodzenia z tego roku. Na powyższą kwotę złożyły się: wynagrodzenie z okresu zatrudnienia w (...),(...)i w (...) S. W.

Przechodząc do oceny prawnej Sąd Okręgowy podkreślił, że zakres rozpoznania obecnej sprawy określa treść decyzji z dnia 28 grudnia 2012 r. Zdaniem Sądu I instancji organ rentowy nie ustalił w terminie prawidłowej wysokości emerytury wnioskodawcy, gdyż przyjęcie, że wpisy w legitymacji związkowej, dotyczące składek członkowskich mogą być podstawą do ustalenia wysokości wynagrodzenia było możliwe już na etapie postępowania administracyjnego, wszczętego na skutek wniosku z dnia 9 listopada 2011 r. Brak stwierdzenia odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2012 r., nie oznacza pozbawienia wnioskodawcy prawa do odsetek, ale skutkuje koniecznością przeprowadzenia postępowania na okoliczność ewentualnego opóźnienia organu rentowego w wydaniu decyzji. Sąd I instancji przesądził tę kwestię pozytywnie, skoro w sprawie o sygn. akt III AUa 488/12 Sąd nie ustalał żadnych nowych okoliczności, a jedynie dokonał odmiennej od organu rentowego oceny dokumentu, na podstawie którego możliwe było ustalenie wyższego wwpw.

Od powyższego wyroku apelacje złożyły obie strony.

Wnioskodawca zarzucił nie uwzględnienie wszelkich dowodów, mających istotne znaczenie dla wyrównania świadczenia, co najmniej trzy lata wstecz wraz z odsetkami.

Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez oddalenie odwołania, co do ustawowych odsetek, zarzucając naruszenie przepisu art. 118 ust. 1 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, poprzez jego błędne zastosowanie w sprawie, a także art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 118 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w pkt. 1, poprzez przyjęcie, że w sprawie o przeliczenie emerytury doszło do opóźnienia w wypłacie kwoty w wysokości 894, 31 zł, za którą odpowiedzialność ponosi organ rentowy, w sytuacji gdy do ostatecznego ustalenia okoliczności mających znaczenie dla prawidłowego ustalenia wysokości świadczenia doszło w postępowaniu sądowym, a także stwierdzenie o odpowiedzialności organu rentowego w opóźnieniu tej wypłaty, w sytuacji gdy na podstawie legitymacji związkowej organ rentowy nie mógł ustalić faktu odprowadzania od tych kwot składek na ubezpieczenie społeczne.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Obie apelacje zarówno wnioskodawcy, jak i organu rentowego są bezzasadne, a zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu jest trafny i nie narusza prawa.

Treść obecnie zaskarżonej decyzji organu rentowego jest następstwem postępowania odwoławczego od decyzji z dnia 9 listopada 2011 r. Organ rentowy, wydając decyzję z dnia 29 listopada 2012 r., wykonywał wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2012 r. i był zobowiązany do zrealizowania go ściśle. Powyższe orzeczenie określało bowiem, że przeliczenie ma nastąpić od 9 listopada 2011 r., bo od tej daty ZUS był w zwłoce. Dalsze żądania wnioskodawcy nie znajdują uzasadnienia w okolicznościach faktycznych, ani też w stanie prawnym.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, że organ rentowy nie ustalił w terminie prawidłowej wysokości emerytury wnioskodawcy. Dlatego też, kształtując obowiązek wypłaty odsetek w sposób określony w zaskarżonym wyroku, Sąd nie naruszył art. 118 ust. 1 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, który należy rozumieć w ten sposób, że dniem wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji jest również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia, o ile za nieustalenie tych okoliczności odpowiedzialności nie ponosi organ rentowy. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy, wydając decyzję z dnia 9 listopada 2011 r., dysponował wystarczającymi środkami dowodowymi, by prawidłowo ustalić wysokość świadczenia wnioskodawcy.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.